



EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.11.2017
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU - čas za odločitev

Spremenjeni predlog

UREDBA SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 glede ukrepov za okrepitev upravnega sodelovanja na področju davka na dodano vrednost

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Davek na dodano vrednost (DDV) je kot davek na potrošnjo s široko osnovo glavni in rastoči vir davčnih prihodkov v Evropski uniji¹. Vendar se sistem DDV v zadnjih letih ni bil zmožen prilagoditi globalizaciji in digitalizaciji gospodarstva.

Sedanji sistem obdavčevanja trgovine med državami članicami namreč še vedno temelji na „prehodni ureditvi“. Leta 1967 je bila sprejeta zaveza o vzpostavitvi dokončnega sistema DDV, ki bi takrat v Evropski skupnosti deloval enako kot znotraj ene same države². Zaradi potrebe po odpravi davčnih meja med državami članicami do konca leta 1992 je bilo treba ponovno proučiti način obdavčevanja blagovne menjave v Evropski skupnosti. Cilj je bil, da se blago obdavči v državi izvora, tako da bi za trgovino znotraj Skupnosti veljali enaki pogoji, kot veljajo za notranjo trgovino, kar je v celoti odražalo idejo pravega notranjega trga.

Ker politični in tehnični pogoji za tak sistem niso bili zreli, je bila sprejeta prehodna ureditev DDV³. Ta ureditev je pri poslih z blagom med podjetji čezmejni pretok blaga razdelila v dve različni transakciji: oproščeno dobavo v državi članici odhoda blaga in pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki se obdavči v namembni državi članici.

Ta pravila so štela za začasna, pri čemer imajo tudi svoje pomanjkljivosti, saj možnost kupovanja blaga brez DDV povečuje priložnosti za goljufije, s tem sistemom neločljivo povezana zapletenost pa ni naklonjena čezmejni trgovini.

Ocenjuje se, da je skupni znesek izgubljenega DDV zaradi pomanjkljivosti pri pobiranju DDV, vključno z goljufijami⁴, v letu 2015 znašal približno 152 milijard EUR. Po prejšnjih ocenah so znašale izgube zgolj zaradi čezmejnih goljufij 50 milijard EUR⁵. Tako goljufivo ravnanje izkrivlja konkurenco na enotnem trgu in preprečuje da bi deloval pravilno. Poleg tega ima resne posledice za proračune držav članic in za proračun Evropske unije (EU), ker del lastnih virov EU temelji na DDV.

Komisija je v svojem akcijskem načrtu za DDV z dne 7. aprila 2016⁶ izpostavila nujnost vzpostavitve enotnega območja DDV v EU, ki bi bilo kos izzivom 21. stoletja. V kratkoročnem in srednjeročnem obdobju naj bi bil sprejet sklop ključnih ukrepov za

¹ V letu 2015 je DDV predstavljal prihodke v višini nekaj več kot 1 bilijon EUR. Ta številka ustreza 7 % BDP EU ali 17,6 % celotnih nacionalnih davčnih prihodkov (Eurostat).

² Prva direktiva Sveta 67/227/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih; Druga direktiva Sveta 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 o harmonizaciji zakonodaje držav članic o prometnih davkih – struktura in postopek za enotni sistem davka na dodano vrednost.

³ Direktiva Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991 o dopolnitvi skupnega sistema davka na dodano vrednost in o spremembi Direktive 77/388/EGS zaradi odprave davčnih meja (UL L 376, 31.12.1991, str. 1).

⁴ CASE & Institute for Advanced Studies, Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2017 Final Report (Študija in poročila o vrzeli pri DDV v državah članicah EU-28: Končno poročilo iz leta 2017), 2017.

⁵ Ernst and Young, Implementing the ‘destination principle’ to intra-EU B2B supplies of goods (Uporaba načela namembne države za dobave blaga med podjetji znotraj EU), 2015.

⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o akcijskem načrtu za DDV – Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitev (COM(2016) 148).

posodobitev sistema DDV v EU, da bo enostavnejši, bolj odporen proti goljufijam in prijaznejši za podjetja.

Komisija je napovedala, da namerava predlagati dokončni sistem DDV za čezmejno trgovanje znotraj Unije, ki temelji na načelu obdavčitve blaga v namembni državi članici, da bi se oblikoval trdno enotno evropsko območje DDV.

V zvezi s kratkoročnimi ukrepi je napovedala, da namerava izboljšati izmenjavo in analiziranje informacij davčnih uprav ter z drugimi organi kazenskega pregona, okrepiti Eurofisc⁷ in uvesti nova orodja, kot so skupne revizije.

Namen je bil pripraviti izvajanje dokončnega sistema DDV in, dokler se ne bo v celoti izvajal, omejiti čezmejne goljufije.

Skupni sistem EU za upravno sodelovanje med davčnimi upravami držav članic obstaja že mnogo let. Zlasti pomaga državam članicam pri pobiranju DDV, ki ga je treba plačati pri čezmejnih transakcijah in boju proti goljufijam na enotnem trgu. Vendar pa, kot je poudarilo Evropsko računsko sodišče⁸, je treba instrumente za upravno sodelovanje in boj proti goljufijam na področju DDV v EU več in bolje uporabljati.

Svet je v svojih sklepih iz maja 2016 o boju proti goljufijam na področju DDV⁹ potrdil, da je izboljšanje upravnega sodelovanja med davčnimi organi bistvenega pomena. Seznanil se je z namero Komisije, da v letu 2017 predloži zakonodajni predlog, katerega cilj bi bil izboljšanje izmenjave, sporočanja in analiziranja ključnih informacij, predvideva pa skupne revizije. Svet je pozval Komisijo, naj predlaga načine za odpravljanje pravnih ovir in praktičnih omejitev v EU in v državah članicah, ki onemogočajo kakovostni preskok pri izmenjavi informacij. Ta prizadevanja morajo spodbujati sodelovanje in zajemati celoten spekter razpoložljivih sredstev – med drugim tudi VIES¹⁰, Eurofisc in postopke za povratne informacije – ter obravnavati izzive za carinske in davčne organe. Svet je prav tako poudaril, da je avtomatična izmenjava informacij eden od nadaljnjih korakov v boju proti goljufijam, in potrdil, da ostajata ocena in analiza tveganj glavno področje za nadaljnje izboljšanje v EU.

Evropski parlament je novembra 2016¹¹ pozdravil akcijski načrt za DDV ter podprl njegove ukrepe za zmanjšanje vrzeli pri DDV in za boj proti goljufijam na področju DDV.

Ta pobuda je del „svežnja za pravično obdavčitev za uvedbo enotnega območja davka na dodano vrednost DDV v EU“, kot je določeno v načrtu za enotnejšo, močnejšo in bolj demokratično Unijo¹². Namenjena je boju proti čezmejnimi goljufijam na področju DDV z izvajanjem priporočil Sveta, Evropskega parlamenta in Evropskega računskega sodišča ter občutnim in hitrim izboljšanjem sodelovanja med davčnimi upravami in z drugimi organi kazenskega pregona.

Ti ukrepi bi pripravili podlago za celovito izvajanje dokončnega režima DDV. Komisija je 4. oktobra 2017 predstavila vrsto zakonodajnih predlogov za izvedbo prvega koraka dokončnega

⁷ Eurofisc je mreža nacionalnih davčnih uradnikov, vzpostavljena za hitro in večstransko izmenjavo ciljno usmerjenih informacij o goljufijah na področju DDV.

⁸ Posebno poročilo št. 24/2015: Boj proti goljufijam na področju DDV znotraj Skupnosti: potrebnih je več ukrepov, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_SL.pdf.

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹⁰ Sistem izmenjave podatkov s področja DDV (VIES) državam članicam omogoča izmenjavo informacij o čezmejnih dobavah in davčnih zavezancih, identificiranih za namene DDV.

¹¹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 Na poti k dokončnemu sistemu DDV in boju proti goljufijam pri DDV (2016/2033(INI)).

¹² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_sl.pdf.

sistema DDV, ko bi se uredila obravnava DDV za dobavo blaga med podjetji znotraj Unije¹³. Drug sklop predlogov bo predstavljen naslednje leto.

V EU so še vedno najbolj razširjene in najpomembnejše tri glavne vrste čezmejnih goljufij: „davčni vrtiljak“ (ali goljufije neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti – goljufije neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti); goljufije pri prodaji rabljenih vozil; in goljufije, ki vključujejo carinska postopka 42 in 63.

Goljufije neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti nastanejo, če goljuf kupi blago ali storitve od druge države članice brez DDV, nato pa DDV zaračuna, ko jih ponovno proda; davčnim organom ne plača DDV (kupec pa ga lahko odbije). Evropsko računsko sodišče in Europol sta ocenila, da bi lahko goljufije neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti povzročile izgube prihodkov iz DDV v višini 40 do 60 milijard EUR letno in da bi bilo lahko 2 % organiziranih kriminalnih združb odgovornih za 80 % goljufij.

Zaradi režima dvojnega DDV, ki se uporablja za vozila („maržna ureditev“ ali splošna ureditev), pri trgovanju z vozili pogosto prihaja do goljufij na področju DDV. Najlažji način za goljufijo je prodaja novejšega ali novega prevoznega sredstva (pri katerem je obdavčljiv celotni znesek) kot rabljeno vozilo (pri katerem je obdavčljiva samo marža).

Nazadnje, shema za uvoz blaga brez DDV (carinska postopka 42 in 63), ki se uporablja za olajšanje trgovine, kjer se blago nemudoma dostavi podjetju v drugi državi članici, se pogosto zlorablja in blago se preusmeri na črni trg, ne da bi bil plačan DDV. Goljufije te vrste včasih nastanejo pri goljufivi določitvi prenizke cene blaga zaradi izogibanja plačila carine. V letu 2015 je bilo opravljenih 8,5 milijona uvoznih transakcij z oprostitvijo plačila DDV v skupni vrednosti 74 milijard EUR.

Ta pobuda bi dodala ukrepe, posebej namenjene obravnavanju teh sistemov goljufij, Uredbi Sveta (EU) št. 904/2010¹⁴, referenčni pravni podlagi za upravno sodelovanje in boj proti goljufijam na področju DDV.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Uredba (EU) št. 904/2010 določa pogoje, pod katerimi sodelujejo pristojni organi v državah članicah drug z drugim in s Komisijo, da se zagotovi skladnost s pravili o DDV na enotnem trgu. Akcijski načrt za DDV je namenjen okrepitvi instrumentov upravnega sodelovanja na področju DDV, zlasti Eurofisca, kot načina krepitve zaupanja med davčnimi organi pred vzpostavitvijo dokončnega režima DDV. Do takrat bodo ti ukrepi prav tako pomagali pri omejevanju čezmejnih goljufij.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

V zadnjih letih je glavna prednostna naloga Komisije boj proti davčnim goljufijam in davčni utaji za zagotavljanje nacionalnih prihodkov in prihodkov EU ter preprečevanje izkrivljanja konkurence. Te politične usmeritve Komisije¹⁵ zahtevajo odločnejše ukrepe za boj proti davčni utaji in davčnim goljufijam na različne načine, kot je izboljšano upravno sodelovanje med davčnimi organi. Te prednostne naloge se neposredno odražajo v akcijskem načrtu za DDV.

¹³ COM(2017) 567, 568 in 569 z dne 4. oktobra 2017.

¹⁴ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (prenovitev).

¹⁵ Politične usmeritve naslednje Evropske komisije: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en_0.pdf.

Ta pobuda poteka vzporedno z drugimi pobudami s področja DDV in bi imela pomembno vlogo pri zagotavljanju uspeha najambicioznejšega predloga – izvajanja dokončnega režima DDV. Poleg tega so goljufije neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti eno od desetih področij kaznivih dejanj, ki sta jih Europol in Svet opredelila kot glavne prednostne naloge za Evropsko unijo za obdobje 2018–2021¹⁶. Podoben pristop je bil uporabljen za obdobje 2014–2017. Pomembni so tudi:

- začetek veljavnosti Direktive (EU) 2017/1371, ki bo zajemala hujše oblike goljufij na področju DDV v celotni EU¹⁷; in
- Uredba (EU) 2017/1939 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT)¹⁸, ki jo je 12. oktobra 2017 sprejelo dvajset držav članic¹⁹. Ta neodvisni in decentralizirani organ EU bo odgovoren za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj zoper proračun EU, kot so goljufije, korupcija ali čezmejne goljufije na področju DDV nad 10 milijonov EUR.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga za to pobudo je člen 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). V skladu z njim Svet soglasno sprejme določbe za harmonizacijo pravil držav članic glede posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je takšna harmonizacija potrebna za vzpostavitev in delovanje enotnega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.

• Subsidiarnost

Države članice so odgovorne predvsem za upravljanje, pobiranje in kontrolo DDV. Vendar pa so goljufije na področju DDV pogosto povezane s čezmejnimi transakcijami znotraj enotnega trga ali pa vključujejo trgovce s sedežem v drugih državah članicah in ne v tisti, v kateri je treba plačati davek. To negativno vpliva na delovanje enotnega trga in povzroča velike izgube proračunu EU.

Svet v skladu s členom 113 PDEU sprejme določbe za harmonizacijo zakonodaje glede posrednega obdavčenja za zagotovitev vzpostavitev in delovanja notranjega trga in

¹⁶ Sklepi Sveta z dne 18. maja 2017 o določitvi prednostnih nalog EU v boju proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu in hudim oblikam mednarodnega kriminala za obdobje 2018–2021 (<http://www.consilium.europa.eu/sl/meetings/jha/2017/05/18/>). V sklepih Sveta je bila opredeljena tudi naslednja prednostna naloga: „(6) Oteževanje delovanja organiziranih kriminalnih združb in specialistov, vključenih v goljufije na področju trošarin in utaje znotraj Skupnosti z neobstoječim trgovcem (MTIC).“ Ta prednostna naloga se bo izvajala na podlagi dveh operativnih akcijskih načrtov: goljufije na področju trošarin in goljufije neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti (MTIC). Ustrezno je treba upoštevati izkušnje, pridobljene v okviru prednostne naloge boja proti goljufijam na področju trošarin in goljufijam neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti (MTIC) v prejšnjem političnem ciklu.

¹⁷ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava.

¹⁸ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT).

¹⁹ Države članice, udeleženske okrepljenega sodelovanja: Avstrija, Belgija, Bolgarija, Ciper, Češka, Estonija, Finska, Francija, Grčija, Hrvaška, Italija, Latvija, Litva, Luksemburg, Nemčija, Portugalska, Romunija, Slovaška, Slovenija in Španija. Doslej so se Madžarska, Malta, Nizozemska, Poljska in Švedska odločile, da pri tej pobudi ne bodo sodelovale, Danska, Irska in Združeno kraljestvo pa ne sodelujejo na podlagi Protokola št. 21 oziroma 22.

preprečevanje izkrivljanja konkurence. Rezultat tega so instrumenti EU za sodelovanje, namenjeni zlasti organizaciji izmenjave informacij med davčnimi upravami ter podpori skupnim revizijskim dejavnostim in vzpostavitvi mreže Eurofisc.

Akcijski načrt za DDV poziva k učinkovitejšim instrumentom, zlasti močnejši vlogi Eurofisca, in novim načinom sodelovanja ob trdni pravni podlagi. Tega ni mogoče doseči zgolj na ravni držav članic ali s pomočjo nezakonodajnih instrumentov. Ukrepanje na ravni EU bi doprineslo več, kot bi bilo mogoče doseči na nacionalni ravni.

- **Sorazmernost**

Predlog temelji predvsem na obstoječem pravnem okviru in ga razširja le tam, kjer ga je treba okrepiti. Cilji vseh predlaganih ukrepov so skladni s potrebami držav članic in čeprav bi imeli pozitivne učinke na raven goljufij na področju DDV, za podjetja in uprave ne bi povzročili dodatnih stroškov, razen pri ukrepih, kjer bi bil potreben razvoj IT. Tudi v teh primerih bi z njimi povezani stroški ostali omejeni.

Zato nove določbe ne bi presegale tistega, kar je nujno potrebno za zagotavljanje učinkovitejših instrumentov upravnega sodelovanja v boju proti čezmejnim goljufijam na področju DDV.

- **Izbira instrumenta**

Za spremembo sedanje Uredbe (EU) št. 904/2010 je potrebna uredba Sveta.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Pri pripravi sedanjega predloga je bila opravljena ocena uporabe okvira EU za upravno sodelovanje in boj proti goljufijam na področju DDV, določenega v Uredbi (EU) št. 904/2010²⁰.

Države članice imajo na splošno pozitivno mnenje glede pravnega in praktičnega okvira, ki se izvaja z Uredbo (EU) št. 904/2010. Velika večina jih meni, da je pomagal izboljšati upravno sodelovanje med njimi. Izmenjave informacij na zahtevo, avtomatičen dostop do informacij, Eurofisc in večstranske kontrole se štejejo za najučinkovitejše instrumente uredbe.

Vendar pa države članice še vedno vidijo pomanjkljivosti, zlasti glede Eurofisca, ki še ni dosegel polnega potenciala. Očitno je treba razviti nove instrumente ali nove načine sodelovanja. Države članice podpirajo zlasti možnosti, kot je programska oprema za mrežno analizo poslov (TNA) za skupno obdelavo in izmenjavo podatkov o DDV znotraj Eurofisca²¹. Mogoč je tudi nadaljnji razvoj avtomatične izmenjave informacij ali dostopa do novih naborov podatkov. Države članice v zvezi s tem posebej zanima dostop do carinskih podatkov ali podatkov iz registrov vozil.

Izmenjava informacij z organi kazenskega pregona EU ostaja občutljivo področje za države članice. Po njihovem mnenju udeležba na sestankih delovnih področij Eurofisca ali spontane

²⁰ Delovni dokument služb Komisije – ocena učinka, ki je priložena temu predlogu.

²¹ Uradniki Eurofisca bodo mrežno analizo poslov uporabljali za izmenjavo in skupno obdelavo podatkov o DDV. Mrežna analiza poslov bo lahko zgodaj zaznala in prikazala sumljive mreže.

izmenjave obveščevalnih podatkov med Eurofiscem, Europolom in uradom OLAF predstavljajo boljše možnosti za izboljšanje sodelovanja med organi, vključenimi v boj proti goljufijam na področju DDV na ravni EU, kot pa odobritev avtomatičnega dostopa do podatkov sistema VIES ali Eurofisca Europolu in uradu OLAF.

Izboljšanje upravnega sodelovanja na področju DDV bi bilo popolnoma skladno z drugimi politikami EU, ki so še v fazi razvoja. To zlasti velja za Direktivo (EU) 2017/1371 in Uredbo (EU) 2017/1939 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo EJT. Vse to kaže, da ima več skupnih pobud na ravni EU podobne cilje: izboljšanje sodelovanja med organi kazenskega pregona in pravosodnimi organi ter iskanje novih načinov boja proti najhujšim grožnjam za davčne prihodke.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Pri pripravi sedanjega predloga in oceni sedanje ureditve je Komisija zaprosila za mnenje davčne organe v državah članicah in javnost – zlasti glede mogočih načinov izboljšanja upravnega sodelovanja za boj proti čezmejnimi goljufijam.

Večina držav članic bi podprla skupno obdelavo podatkov v Eurofiscu (mrežna analiza poslov) in uvedbo ukrepov za boj proti goljufijam v povezavi s carinskima postopkoma 42 in 63. Večina držav članic je podprla tudi dostop do podatkov iz registrov vozil.

Druge zainteresirane strani, kot so podjetja in državljani, podpirajo vlogo EU pri pomoči pri upravnem sodelovanju med državami članicami in zagotavljanju takega sodelovanja. Nekatere zainteresirane strani menijo, da sedanji instrumenti niso prilagojeni za nove poslovne modele ter boj proti čezmejnimi goljufijam ali goljufijam, ki nastajajo zaradi organiziranega kriminala. Predvideti bi bilo treba nove načine avtomatične izmenjave informacij in tesnejše sodelovanje med davčnimi organi in organi kazenskega pregona. Te zainteresirane strani podpirajo večjo vlogo Eurofisca in so izrazile splošno pozitivno mnenje glede skupnih revizij.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Poleg posvetovanja z vsemi zainteresiranimi stranmi, zlasti pa davčnimi organi držav članic, zunanji strokovnjaki niso bili potrebni za pripravo sedanjega predloga.

- **Ocena učinka**

Pri pripravi sedanjega predloga je bilo v okviru ocene učinka obravnavanih pet glavnih možnosti s podmožnostmi:

- skupna obdelava in analiza podatkov v Eurofiscu;
- izboljšanje operativnega okvira za usklajene kontrole med državami članicami;
- razvoj izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med davčnimi upravami držav članic v Eurofiscu in organi kazenskega pregona na ravni EU;
- boj proti goljufijam, ki izhajajo iz režima dvojnega DDV, ki velja za vozila, z izboljšanjem dostopa do podatkov iz registrov vozil;
- sporočanje informacij o carinskih postopkih 42 in 63 med carinskimi in davčnimi organi.

Z natančno analizo je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba za ustrezno obravnavo vseh zadevnih vprašanj ohraniti več možnosti.

Zaradi pomanjkanja ustreznih podatkov ni bilo mogoče natančno oceniti in izmeriti koristi glavnih najprimernejših možnosti. Vendar je bil vpliv na različne zainteresirane strani povzet tako:

- države članice: glavne možnosti, ki jih zajema ta pobuda, bi lahko pripomogle k hitrejšemu in učinkovitejšemu boju proti čezmejnim goljufigam na področju DDV in s tem povečale prihodke iz DDV. Skupna obdelava podatkov znotraj Eurofisca ne bi povzročila dodatnih stroškov, saj jih že krije program Fiscalis²². Nova izmenjava informacij med davčnimi in carinskimi organi ter avtomatičen dostop do podatkov iz registrov vozil bi lahko povzročila stroške izvajanja in tekoče stroške, ki pa bi jih bilo mogoče omejiti z uporabo obstoječih sistemov.
- podjetja, vključno z MSP in mikropodjetji: z boljšo identifikacijo goljufov bi bilo mogoče zmanjšati stroške upoštevanja predpisov in upravna bremena za podjetja, ki se ukvarjajo s trgovino znotraj Unije, saj bi bilo mogoče s pomočjo predvidenih možnosti bolje uporabiti in analizirati razpoložljive informacije ter s tem zmanjšati potrebo po uradnih preiskavah in obveznosti poročanja trgovcev, ki izpolnjujejo predpise. Podjetja bi imela koristi tudi od bolj enakih konkurenčnih pogojev in bolje delujočega enotnega trga.

Oceno učinka, priloženo temu predlogu, je 13. septembra 2017 obravnaval Odbor za regulativni nadzor. Odbor je podal pozitivno mnenje z nekaj priporočili, predvsem glede nujnosti boljšega opisa medsebojnega vpliva te pobude in drugih elementov akcijskega načrta za DDV ter potrebe po jasnejših utemeljitvah za oblikovanje možnosti. Ta priporočila so bila upoštevana. Mnenje Odbora in priporočila so navedena v delovnem dokumentu služb Komisije za oceno učinka.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Ta pobuda ni del programa ustreznosti in uspešnosti predpisov.

- **Temeljne pravice**

Pričakuje se, da bo ta predlog povzročil novo izmenjavo in skupno obdelavo obstoječih informacij o DDV, ki bi lahko vključevale osebne podatke. Vendar pa bi bilo zbiranje podatkov ozko usmerjeno in omejeno na gospodarske subjekte, domnevno vpletene v goljufive transakcije. Podatki bi se hranili le toliko časa, kot je potrebno za analizo in preiskave, ki jih opravijo nacionalni davčni organi, pristojni za izvrševanje obveznosti na področju DDV. Uporabljali bi se zgolj za zgodnjo identifikacijo morebitnih goljufov in prekinitev delovanja goljufovih mrež, katerih namen je zloraba sistema DDV z goljufigami na področju DDV. Dostop do njih bi imele in bi jih lahko uporabljale samo pooblašene osebe.

Sicer pa bi za te ukrepe v končni fazi veljal člen 8 Listine o temeljnih pravicah in, po njegovi vključitvi v Uredbo (EU) št. 904/2010, člen 55(5) navedene uredbe, ki se nanaša na Splošno uredbo o varstvu podatkov²³.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima nobenih negativnih posledic za proračun Unije.

²² Uredba (EU) št. 1286/2013 z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020).

²³ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

V skladu s členom 59 Uredbe (EU) št. 904/2010 se uporaba uredbe pregleduje vsakih pet let. Poleg tega morajo države članice v skladu s členom 49, da bi ovrednotile uspešnost boja proti davčni utaji in izogibanju davkom na podlagi upravnega sodelovanja, Komisiji sporočiti vse razpoložljive informacije, ki so pomembne za uporabo uredbe in med drugim letne statistične podatke o uporabi instrumentov sodelovanja. V oceni učinka, priloženi temu predlogu, so navedeni kazalniki za spremljanje in vrednotenje (glej poglavje 8.1).

• Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

Glavni cilji predloga so:

- skupna obdelava in analiza vseh ustreznih podatkov v Eurofiscu;
- izboljšanje operativnega okvira za usklajene kontrole med državami članicami;
- razvoj izmenjave podatkov med davčnimi upravami držav članic in organi kazenskega pregona na ravni EU;
- boj proti goljufijam, ki izhajajo iz režima dvojnega DDV, ki velja za vozila, z izboljšanjem dostopa do podatkov iz registrov vozil;
- boj proti goljufijam v povezavi s carinskima postopkoma 42 in 63.

Komisija je 4. oktobra 2017 predlagala spremembo Uredbe (EU) št. 904/2010 in zlasti njenih členov 17 in 31²⁴, ki bo veljala od 1. januarja 2019 za certificirane davčne zavezance. Zato ta zakonodajni predlog predstavlja spremenjen predlog, vključno s temi določbami.

Ukrepi, ki se uporabljajo od datuma začetka veljavnosti te uredbe

Izmenjava informacij brez predhodne zahteve

Sprememba člena 13 bi pristojnim organom omogočila izmenjavo informacij na drugačen način in ne s standardnimi obrazci, če se jim to zdi potrebno.

Skupne revizije

Za boj proti goljufijam na področju DDV je pogosto potrebno izvajanje uradne preiskave, zlasti kadar davčni zavezanec nima sedeža v državah članicah, v katerih je treba plačati davek. Poglavje VII določa prisotnost uradnikov v upravnih uradih in prostorih davčnih zavezancev med uradnimi preiskavami v drugih državah članicah. Za krepitev sposobnosti davčnih uprav za preverjanje čezmejnih dobav bi bil v uredbo vključen nov instrument sodelovanja. Skupne revizije bi uradnikom iz dveh ali več davčnih uprav omogočil, da oblikujejo eno revizijsko skupino, če to želijo, in aktivno sodelujejo v uradni preiskavi. Ta skupina bi proučila čezmejne transakcije enega ali več med seboj povezanih davčnih zavezancev (pravnih subjektov in posameznikov), ki opravljajo čezmejne dejavnosti, vključno s čezmejnimi transakcijami, ki zajemajo povezana pridružena podjetja s sedežem v sodelujočih državah.

Za izogibanje temu, da bi davčni zavezanci z izbiro sedeža v Uniji ovirali ustrezno izvrševanje DDV, in za preprečitev podvajanja dela in upravnih bremen davčnih organov in podjetij, kadar najmanj dve državi članici menita, da je potrebna uradna preiskava zneskov, ki jih izkaže davčni zavezanec, ki nima sedeža na njunem ozemlju, vendar je tam obdavčljiv, bi morala država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež, opraviti preiskavo, države

²⁴ COM(2017) 567 z dne 4. oktobra 2017.

članice, ki preiskavo zahtevajo, pa bi morale državi članici sedeža pomagati z aktivnim sodelovanjem pri reviziji. Ta ukrep bi bil zlasti pomemben pri boju proti goljufijam pri e-trgovanju.

Eurofisc

Poglavje X vzpostavlja Eurofisc za hitro izmenjavo ciljnih informacij med državami članicami za boj proti obsežnim ali novim vzorcem goljufij na področju DDV. Komisija za pospešitev skupne obdelave in analiziranja podatkov znotraj Eurofisca trenutno razvija programsko opremo za mrežno analizo poslov, ki jo bodo države članice lahko prostovoljno uporabljale od leta 2018.

Da bi se kar najbolj povečal potencial programske opreme za mrežno analizo poslov za odkrivanje goljufivih mrež po celotni EU, bi Uredba (EU) št. 904/2010 jasneje določala skupno obdelavo in analiziranje podatkov znotraj Eurofisca. Sodelovanje pri takšni obdelavi in analiziranju bo še naprej prostovoljno. Vendar pa bi morale vse države članice uradnikom Eurofisca odobriti dostop do svojih podatkov sistema VIES o transakcijah znotraj Unije prek programske opreme za mrežno analizo poslov, saj bi se tako lahko s to programsko opremo identificiralo vse potencialne goljufive mreže, vključno s tistimi, v katerih sodelujejo trgovci s sedežem v nesodelujočih državah članicah.

Spremembe določajo tudi jasnejša pravila o tem, kako naj bi Eurofisc deloval in kako bi ga bilo treba upravljati. Eurofiscu bi omogočila koordinacijo skupnih uradnih preiskav, ki se izvajajo na podlagi njegovih analiz tveganj. Uradniki Eurofisca so pogosto prvi opozorjeni o novih goljufivih mrežah in imajo veliko strokovnega znanja o hudih goljufijah na področju DDV, zato bi bili najprimernejši za koordiniranje uradnih preiskav v zvezi s tem.

To bi omogočilo hitrejši in učinkovitejši odziv na rezultate mrežne analize poslov, s programsko opremo za mrežne analize poslov pa bi bilo mogoče informacije, pridobljene s takimi preiskavami, takoj obdelati. V praksi bi na delovnem področju Eurofisca z ustreznim strokovnim znanjem tako koordinacijo izvajal en ali več uradnikov Eurofisca iz držav članic, ki sodelujejo v preiskavah. Bolj usklajen nadzor med državami članicami bi moral izboljšati njihovo sposobnost hitrega odziva na nenehno spreminjajoča se goljufiva dejanja.

Predlog prav tako odpira možnost za uradnike Eurofisca, da Europolu in Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF) posredujejo informacije o trendih pri goljufijah na področju DDV, tveganjih in hujših primerih in da takšne primere razkrivajo EJT. To bi zajemalo zlasti najškodljivejše goljufije na področju DDV, kot so sheme neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti in zlorabe carinskega postopka 42, v katerih so pogosto udeležene kriminalne združbe. Te združbe izkoriščajo svoje mednarodne mreže za vzpostavitev naprednih shem neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti z namenom izsiljevanja denarja iz nacionalnih proračunov. Skrivajo se za slamnatimi možmi („straw men“), zaradi česar so upravni ukrepi manj učinkoviti.

Sodelovanje z organi kazenskega pregona na ravni EU bi omogočilo navzkrižno preverjanje informacij Eurofisca s kazenskimi evidencami, podatkovnimi zbirkami in drugimi informacijami, ki jih hranita OLAF in Europol, ter pomagalo pri identifikaciji resničnih storilcev goljufij in njihovih mrež. OLAF pridobiva predvsem ustrezne informacije v okviru svojih preiskav carinskih goljufij, neločljivo povezanih z goljufijami na področju DDV, kot so goljufije v zvezi s carinskim postopkom 42. OLAF lahko prav tako olajša in koordinira preiskave goljufij na področju DDV z uporabo svojega interdisciplinarnega pristopa.

Večina držav članic je že vzpostavila tako sodelovanje na nacionalni ravni in v boj proti goljufijam neplačujočega gospodarskega subjekta znotraj Skupnosti vključuje Europol. Vendar so te dejavnosti sodelovanja pogosto zapletene in predstavljajo nevarnost, da bo

vrednost informacij izgubljena, preden bodo dosegle prave organe. Neposredna povezava med Eurofiscem, Europolom in uradom OLAF ter EJT bi pri najhujših primerih goljufij na področju DDV skrajšala latenco podatkov in kar najbolj povečala njihovo vrednost v boju proti kriminalnim združbam.

Ta predlog bi odpravil nekatere omejitve pravice uradnikov Eurofisca, da pregledajo podatke sistema VIES o dobavah znotraj Unije, kadar ima dobavitelj ali naročnik sedež v drugi državi članici (člen 21(2)). Trenutno je dostop omejen na uradnike za zvezo Eurofisca, ki morajo imeti osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, da bi pridobili dostop do teh informacij. Poleg tega mora biti dostop povezan s preiskavo domnevne goljufije in poteka le v običajnem delovnem času. Ta predlog bi ta zadnji pogoj odpravil, saj je omejitev časovnega obdobja za bolj proti hudim goljufijam na področju DDV težko upravičiti. Predlagano je tudi, da se praktične podrobnosti glede identifikacije pooblaščenih uradnikov opredelijo v izvedbenem aktu za odpravo pomislekov nekaterih držav članic.

Postopki za vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila

Poglavje XII zajema posredovanje zahtevkov za vračila DDV v drugih državah članicah in izmenjavo informacij o teh zahtevkih. Spremembe tega poglavja naj bi izboljšale usklajenost s pobiranjem dolgov DDV v državi članici sedeža in odpravile potrebo po uporabi zahtevkov države članice sedeža za pomoč pri izterjavi (ter upravna bremena in stroške, povezane s tem), da se znesek vračila DDV v državi članici vračila.

V skladu z obstoječimi pravili o pomoči pri izterjavi lahko organi države članice sedeža pošljejo zahtevek za izterjavo ali varnostne ukrepe državi članici vračila za zneske vračila DDV, ki jih je treba zaseči. Organ prosilec mora v ta namen pripraviti poseben zahtevek za pomoč pri izterjavi; organi za vračilo DDV in davčno izterjavo v zaproseni državi članici morajo sodelovati pri posebni koordinaciji za izvršitev tega zahtevka; in zadevni davčni zavezanec, ki želi izpodbijati ukrepe za izterjavo ali varnostne ukrepe, ki jih sprejmejo zaproseni organi, mora to storiti v zaproseni državi članici v skladu s členom 14(2) in členom 17 Direktive 2010/24/EU.

Zadevni davčni zavezanec lahko da soglasje k neposrednemu nakazilu vračila DDV državi članici sedeža, da poravna svoje neporavnane obveznosti v zvezi z DDV v zadevni državi članici ali da se ta znesek vračila zadrži kot varnostni ukrep v primeru spornih dolgov iz naslova DDV v zadevni državi članici. V slednjem primeru se lahko to zadržanje izpodbija pred pristojnimi pravosodnimi organi v državi članici sedeža davčnega zavezanca, in sicer v vseh fazah postopka v zvezi s spornim dolgom iz naslova DDV.

Sedanji predlog bi odpravil potrebo po zahtevkih za pomoč pri izterjavi, če bi se davčni dolжник strinjal z neposrednim nakazilom. Na ta način bi se zmanjšala tudi upravna bremena za državo članico prosilko ter zaproseni državi članici omogočilo, da se izogne vsem upravnim bremenom in stroškom.

Pri uporabi ureditve glede nakazil in zadržanja z namenom zavarovanja plačila spornih obveznosti v zvezi z DDV v državi članici sedeža mora zadevna država članica jasno upoštevati pravice davčnega dolžnika. V zvezi s tem ta predlog predvideva sodni nadzor zadržanja zneska vračila DDV v državi članici sedeža. Namen takega nadzora je pomagati davčnim dolžnikom, ki želijo izpodbijati ukrep, saj jim ne bo več treba izpodbijati varnostnih ukrepov v drugi državi članici.

Razkritje primerov hudih goljufij na področju DDV, ki vključujejo najmanj dve državi članici, uradu OLAF in EJT

Poglavje XIII, ki obravnava razmerja do Komisije, bi bilo spremenjeno tako, da bo bolje zaščitilo finančne interese Evropske unije. Države članice, ki sodelujejo v EJT, bi morale tja

sporočiti informacije o najhujših oblikah kaznivih dejanj na področju DDV iz člena 2(2) Direktive (EU) 2017/1371. Ti primeri bi vključevali dejavnost v dveh ali več državah članicah in skupno škodo v višini najmanj 10 milijonov EUR.

EJT bo neodvisen in decentraliziran organ EU. Odgovoren bo za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj zoper proračun EU, kot so čezmejne goljufije na področju DDV nad 10 milijonov EUR. Deloval bo kot enoten urad v sodelujočih državah članicah ter združeval evropska in nacionalna prizadevanja na področju kazenskega pregona v enoten, celovit in učinkovit pristop.

OLAF bo še naprej odgovoren za uradne preiskave nepravilnosti, ki vplivajo na finančne interese EU, in sicer tako nepravilnosti, ki ne pomenijo goljufije, kot tudi goljufije same. Njegov mandat in pristojnost v zvezi z goljufijami na področju DDV zato presega primere, ki so opredeljeni kot najhujši v členu 2(2) Direktive (EU) 2017/1371. OLAF bo poleg tega na enak način kot danes nadaljeval z uradnimi preiskavami v zvezi z nesodelujočimi državami članicami, saj vse države članice ne bodo sestavni del EJT. EJT in OLAF bosta v sodelujočih državah članicah na področjih, ki so v pristojnosti EJT, vzpostavila in vzdrževala tesno sodelovanje, namenjeno dopolnjevanju njunih mandatov in preprečevanju podvajanja. V zvezi s tem lahko OLAF zagotavlja podporo preiskavam EJT v zvezi z goljufijami na področju DDV.

OLAF lahko tudi olajša in koordinira preiskave goljufij na področju DDV z uporabo svojega interdisciplinarnega pristopa ter zagotavlja analize in obveščevalne podatke. Države članice bi morale v ta namen uradu OLAF sporočiti informacije o kaznivih dejanjih na področju DDV, če menijo, da je to primerno za izvajanje njegovega mandata.

Posodobitev pogojev, ki urejajo izmenjavo informacij, in uresničevanje izvedbenih pooblastil Komisije

Poglavje XV, ki določa pogoje za izmenjavo informacij, bi se spremenilo tako, da bi odražalo novo pravno podlago za varstvo osebnih podatkov: Uredbo (EU) 2016/679.

Poglavje XVI, s splošnimi in končnimi določbami, je treba posodobiti z novo pravno podlago za nadzor držav članic nad uresničevanjem izvedbenih pooblastil Komisije: Uredbo (EU) št. 182/2011.

Ukrepi, ki se bodo uporabljali od 1. januarja 2020

Sporočanje podatkov o carinskih postopkih 42/63 in podatkov iz registrov vozil davčnim organom

Poglavje V obravnava shranjevanje in izmenjavo informacij o davčnih zavezancih in transakcijah. Sprememba tega poglavja bi omogočila izmenjavo podatkov o uvoznih transakcijah z oprostitvijo plačila DDV in o registracijah vozil.

Izmenjava prvega niza podatkov bi bila namenjena preprečevanju zlorab, pri katerih se uporabljajo sheme DDV za uvoz blaga z oprostitvijo DDV (carinska postopka 42 in 63), ko naj bi to bilo dobavljeno v drugo državo članico, vendar je bilo preusmerjeno na črni trg. Pomanjkljivost teh postopkov je, da je preverjanje celotnega postopka dolgotrajno, tveganje za goljufijo pa se hitro pojavi. Davčni organi v državah članicah uvoza in namembnih državah članicah morajo pred takim preverjanjem počakati na uvoznikovo rekapitulacijsko poročilo, ki pogosto ni predloženo.

Na podlagi tega predloga bi si država članica uvoza ustrezne informacije v zvezi s carinskima postopkoma 42 in 63, ki se pošiljajo v elektronski obliki s carinsko deklaracijo (npr. identifikacijske številke za DDV, vrednost uvoženega blaga, vrsta proizvodov itd.), izmenjevala z davčnimi organi v namembni državi članici. Davčni organi v obeh državah bi

zato lahko te informacije navzkrižno preverjali z informacijami, ki jih uvoznik navede v rekapitulacijskem poročilu in obračunu DDV, prejemnik pa v svojem obračunu DDV. Če bi namembna država članica odkrila, da je uvoznik ugrabil identifikacijsko številko za DDV naročnika, ki je sicer veljavna, bi lahko nemudoma obvestila državo članico uvoza, da bi ta lahko uvoznika preverila. Davčni organi pa bi lahko poleg tega z navzkrižnim preverjanjem carinskih informacij z rekapitulacijskimi poročili za DDV odkrili primere podcenitve v času uvoza zaradi izogibanja plačila carine. Uradnikom Eurofisca bi bil lahko odobren razširjen dostop do podatkov, tako kot pri dobavah znotraj Unije.

Sprememba člena 21 bi prav tako pojasnila, da bi moral biti carinskim organom, odgovornim za preverjanje pogojev za oprostitev plačila DDV pri carinskih postopkih 42 in 63, odobren avtomatičen dostop do sistema izmenjave podatkov s področja DDV (VIES), da bi lahko preverili veljavnost identifikacijskih številok za DDV. To je eden od pogojev za odobritev oprostitve plačila DDV v času uvoza, avtomatično preverjanje na meji pa bi imelo precejšen učinek odvrčanja od goljufij te vrste.

Drugi nov niz podatkov, namenjenih izmenjavi, bi uradniki Eurofisca uporabljali za boj proti čezmejnimi goljufijam pri prodaji rabljenih vozil. To bi jim zlasti omogočilo, da bi hitro ugotovili, kdo je izvedel goljufive transakcije in kje. V praksi bi bil ta dostop odobren prek platforme EUCARIS²⁵, kjer že poteka avtomatična izmenjava podatkov iz registrov vozil.

Ukrepi, ki se bodo uporabljali od 1. julija 2021

Če davčni zavezanci s sedežem v eni državi članici dobavljajo blago ali storitve naročnikom s sedežem na ozemlju druge države članice, zanje vedno bolj veljajo obveznosti v tej drugi državi članici. Na to pogosto vpliva tehnološki razvoj. Da bi se olajšala pravilna uporaba DDV pri takih čezmejnih transakcijah, bi bilo treba mehanizem, ki je predviden v členu 32 in po katerem so informacije takoj na voljo davčnim zavezancem, razširiti tako, da bi zajemal druge informacije, zlasti o stopnjah in ukrepih za mala podjetja.

²⁵ Sistem EUCARIS je leta 1994 z izmenjavo podatkov iz registrov vozil in o vozniških dovoljenjih omogočil sodelovanje nacionalnih organov za registriranje vozil v boju proti mednarodnemu kriminalu, povezanemu z vozili, in turizmu vozniških dovoljenj. Sistem, ki je bil razvit in deluje na podlagi sodelovanja v sistemu EUCARIS, zdaj uporabljajo vse države članice EU.

Spremenjeni predlog

UREDBA SVETA**o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 glede ukrepov za okrepitev upravnega sodelovanja na področju davka na dodano vrednost**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) ~~Komisija je v svojem akcijskem načrtu za DDV³ napovedala, da namerava predložiti predlog, ki določa načela za dokončni sistem davka na dodano vrednost (DDV) za čezmejno trgovanje med podjetji med državami članicami. Svet je v svojih sklepih z dne 8. novembra 2016⁴ pozval Komisijo, naj do takrat izvede nekatere izboljšave pravil Unije o DDV v zvezi s čezmejnimi transakcijami.~~
- (2) ~~Certificirani davčni zavezanec je eden od bistvenih elementov tega novega dokončnega sistema DDV za trgovino znotraj Unije in se bo uporabljal tudi za nekatere ukrepe za poenostavitev v okviru sedanjega sistema DDV. Koncept certificiranega davčnega zavezanca bi moral omogočati potrditev, da se določen davčni zavezanec lahko šteje za zanesljivega davčnega zavezanca v Uniji.~~
- (3) ~~Nekatera pravila iz Direktive 2006/112/ES⁵ za transakcije, ki se štejejo za dovezetne za goljufije, se uporabljajo le, če so vključeni certificirani davčni zavezanec. Zato je za zagotovitev možnosti uporabe teh pravil bistveno, da se lahko status certificiranega davčnega zavezanca elektronsko preveri.~~
- (4) ~~Pri prvem koraku k dokončnemu sistemu DDV, kot ga predlaga akcijski načrt za DDV, bi se moral v primeru dobave blaga znotraj Unije uporabljati postopek obrnjene davčne obveznosti, kadar je pridobitelj blaga certificirani davčni zavezanec. Zato je za~~

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C [...], [...], str. [...].

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o akcijskem načrtu za DDV – Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitve (COM(2016) 148 final z dne 7. aprila 2016).

⁴ Sklepi Sveta z dne 8. novembra 2016 o izboljšanju sedanjih pravil EU o DDV za čezmejne transakcije (št. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 z dne 9. novembra 2016).

⁵ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

davčnega zavezanca, ki dobavlja blago znotraj Unije, bistveno, da ve, ali je bil njegovi stranki dodeljen status certificiranega davčnega zavezanca. Glede na praktično podobnost s sedanjo oprostitvijo za dobavo blaga znotraj Skupnosti in zaradi preprečevanja nepotrebnih stroškov ali bremen bi bilo treba uporabiti sedanji sistem izmenjave podatkov s področja DDV (sistem VIES), v katerega bi bilo treba vključiti informacije o statusu certificiranega davčnega zavezanca.

- (5) ~~Za namene zagotavljanja informacij o statusu certificiranega davčnega zavezanca za davčne zavezance v državah članicah bi morale države članice beležiti in hraniti posodobljene informacije o statusu certificiranega davčnega zavezanca za davčne zavezance v elektronskem sistemu. Davčni organi države članice bi morali nato odobriti davčnim organom drugih držav članic avtomatičen dostop do teh informacij, morali pa bi biti zmožni tudi na zahtevo oseb iz člena 31(1) Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010⁶ elektronsko potrditi status certificiranega davčnega zavezanca katerega koli davčnega zavezanca, kadar je ta status pomemben za namene transakcij iz navedenega člena.~~
- (6) ~~Ob upoštevanju tega, da določbe te uredbe izhajajo iz sprememb, uvedenih z Direktivo Sveta [...] 15 /EU⁷, bi se morala ta uredba uporabljati od datuma začetka uporabe navedenih sprememb.~~
- (1) Sedanji sistem obdavčevanja trgovine med državami članicami temelji na prehodni ureditvi, uvedeni leta 1993, ki je zastarela in podvržena goljufijam v okviru zelo zapletenega sistema davka na dodano vrednost (DDV). Komisija je predložila predlog³, ki določa načela za dokončni sistem DDV za čezmejno trgovanje med podjetji med državami članicami, ki bi temeljil na obdavčitvi čezmejnih dobav v namembni državi članici. Ker lahko traja več let, preden se bo dokončni sistem DDV za trgovanje znotraj Unije v celoti izvajal, so potrebni kratkoročni ukrepi za učinkovitejši in bolj pravočasen boj proti čezmejnim goljufijam na področju DDV. Izboljšanje in poenostavitev instrumentov za upravno sodelovanje, zlasti Eurofisca, sta prav tako bistvenega pomena v boju proti goljufijam na področju DDV na splošno in za krepitev zaupanja med davčnimi organi pred uvedbo dokončnega režima DDV.**
- (2) Za boj proti goljufijam na področju DDV je pogosto potrebno izvajanje uradne preiskave, zlasti kadar davčni zavezanec nima sedeža v državah članicah, v katerih je treba plačati davek. Za zagotavljanje ustreznega izvrševanja DDV ter preprečevanje podvajanja dela in upravnih bremen davčnih organov in podjetij, kadar najmanj dve državi članici menita, da je potrebna uradna preiskava zneskov, ki jih izkaže davčni zavezanec, ki nima sedeža na njunem ozemlju, vendar je tam obdavčljiv, bi morala država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež, opraviti preiskavo, države članice, ki preiskavo zahtevajo, pa bi morale državi članici sedeža pomagati z aktivnim sodelovanjem v preiskavi.**

⁶ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

⁷ Direktiva Sveta [...] /EU z dne [...] o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost ter uvedbe dokončnega sistema za obdavčevanje trgovine med državami članicami (UL L [...]).

³ **COM(2017) 569 final z dne 4. oktobra 2017.**

- (3) Posredovanje informacij brez predhodne zahteve pristojnim organom drugih držav članic v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010⁴ bi moralo biti čim bolj enostavno in učinkovito. Zato je treba pristojnim organom omogočiti, da informacije posredujejo na drugačen način in ne s standardnimi obrazci, če se jim to zdi potrebno.
- (4) Koncept certificiranega davčnega zavezanca je eden od bistvenih elementov predloga dokončnega sistema DDV in se bo uporabljal tudi za nekatere ukrepe za poenostavitev v okviru sedanjega sistema DDV. S konceptom certificiranega davčnega zavezanca naj bi bilo mogoče dokazati, da se določen davčni zavezanec lahko šteje za zanesljivega davčnega zavezanca v Uniji.
- (5) Nekatera pravila iz Direktive 2006/112/ES⁵ za transakcije, ki se štejejo za dovezetne za goljufije, se uporabljajo le, če so vključeni certificirani davčni zavezanci. Zato je za zagotovitev možnosti uporabe teh pravil bistveno, da se lahko status certificiranega davčnega zavezanca elektronsko preveri.
- (6) Kot prvi korak k dokončnemu sistemu DDV, kot je predlagan v Sporočilu Komisije o akcijskem načrtu za DDV – Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitve⁶, se mora v primeru dobave blaga znotraj Unije uporabljati postopek obrnjene davčne obveznosti, kadar je pridobitelj blaga certificirani davčni zavezanec. Zato je za davčnega zavezanca, ki dobavlja blago znotraj Unije, bistveno, da ve, ali je bil njegovim naročnikom dodeljen status certificiranega davčnega zavezanca. Glede na praktično podobnost s sedanjo oprostitvijo za dobavo blaga znotraj Skupnosti in zaradi preprečevanja nepotrebnih stroškov ali bremen bi moral sistem izmenjave podatkov s področja DDV (v nadaljnjem besedilu: VIES) zagotavljati informacije o statusu certificiranega davčnega zavezanca.
- (7) Za namene zagotavljanja informacij o statusu certificiranega davčnega zavezanca za davčne zavezance v državah članicah bi morale države članice v elektronskem sistemu evidentirati in hraniti posodobljene informacije o statusu davčnih zavezancev, ki jim je pristojni organ v tej državi članici dodelil status certificiranega davčnega zavezanca. Davčni organi države članice bi morali nato odobriti davčnim organom drugih držav članic avtomatičen dostop do teh informacij. Poleg tega bi morali biti zmožni na zahtevo nekaterih oseb, opredeljenih v Uredbi (EU) št. 904/2010, elektronsko potrditi status certificiranega davčnega zavezanca katerega koli davčnega zavezanca, kadar je ta status pomemben za te transakcije.
- (8) Oprostitev plačila DDV za uvoz blaga, določena v členu 143(2) Direktive 2006/112/ES (carinski postopek 42), se pogosto zlorabi in blago se preusmeri na črni trg, ne da bi bil plačan DDV. Zato je bistvenega pomena, da imajo carinski uradniki, kadar preverjajo, ali so izpolnjene zahteve za uporabo oprostitve, dostop do registra identifikacijskih števil za DDV. Poleg tega bi morale biti informacije, ki jih carinski organi pregledujejo v okviru tega postopka, na voljo

⁴ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

⁵ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁶ COM(2016) 148 final z dne 7. aprila 2016.

tudi pristojnim organom države članice, v kateri se mora opraviti poznejša pridobitev blaga znotraj Skupnosti.

- (9) Zaradi boja proti goljufijam, ki izhajajo iz režima dvojnega DDV, ki velja za vozila, bi morali imeti uradniki za zvezo Eurofisca avtomatičen dostop do podatkov iz registrov vozil. To bi jim omogočilo, da bi hitro ugotovili, kdo je izvedel goljufive transakcije in kje. Tak dostop bi moral biti na voljo prek programske aplikacije Evropski informacijski sistem za prometna in vozniška dovoljenja (EUCARIS), katerega uporaba je za države članice obvezna v skladu s Sklepom Sveta 2008/615/PNZ⁷ in Sklepom Sveta 2008/616/PNZ⁸ glede podatkov iz registrov vozil.
- (10) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje določb o avtomatičnem dostopu do informacij, ki jih pregledujejo carinski organi, in do podatkov iz registrov vozil, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁹.
- (11) Za namene zagotavljanja uspešnega in učinkovitega nadziranja DDV pri čezmejnih transakcijah Uredba (EU) št. 904/2010 določa prisotnost uradnikov v upravnih uradih in med uradnimi preiskavami v drugih državah članicah. Za krepitev sposobnosti davčnih organov za preverjanje čezmejnih dobav bi morale biti vzpostavljene skupne revizije, ki bi uradnikom iz dveh ali več držav članic omogočile, da oblikujejo eno revizijsko skupino in aktivno sodelujejo v skupni uradni preiskavi.
- (12) Če davčni zavezanci s sedežem v eni državi članici dobavljajo blago ali storitve naročnikom s sedežem v drugi državi članici, zanje vedno bolj veljajo obveznosti v tej drugi državi članici. Na to pogosto vpliva tehnološki razvoj. Da bi se olajšala pravilna uporaba DDV pri takih čezmejnih transakcijah, bi bilo treba mehanizem, po katerem so informacije takoj na voljo davčnim zavezancem, razširiti tako, da bi zajemal druge podatke, zlasti o stopnjah in ukrepih za mala podjetja.
- (13) Za boj proti najhujšim sistemom čezmejnih goljufij je treba pojasniti in okrepiti upravljanje, naloge in delovanje Eurofisca. Uradnikom za zvezo Eurofisca bi bilo treba omogočiti, da bi lahko hitro dostopali, izmenjevali, obdelovali in analizirali vse potrebne informacije ter usklajevali morebitne nadaljnje ukrepe. Prav tako je treba okrepiti sodelovanje z drugimi organi, vključenimi v boj proti goljufijam na področju DDV na ravni Unije, zlasti prek izmenjave ciljnih informacij z Europolom in Evropskim uradom za boj proti goljufijam. Zato bi morali biti uradniki za zvezo Eurofisca sposobni na lastno pobudo ali na podlagi zahteve izmenjevati informacije in obveščevalne podatke z Europolom in Evropskim uradom za boj proti goljufijam. To bi uradnikom za zvezo Eurofisca omogočilo, da bi z namenom identifikacije resničnih storilcev goljufij na področju DDV

⁷ Sklep Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 1).

⁸ Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ (UL L 210, 6.8.2008, str. 12).

⁹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

prejeli informacije in obveščevalne podatke, ki jih hranita Europol in Evropski urad za boj proti goljufijam.

- (14) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje določb o Eurofiscu, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (15) Z organiziranjem posredovanja zahtevkov za vračilo DDV – v skladu s členom 5 Direktive Sveta 2008/9/ES¹⁰ – je mogoče zmanjšati upravna bremena pristojnih organov pri izterjavi neplačanih dolgov iz naslova DDV v državi članici sedeža.
- (16) Za zaščito finančnih interesov Unije pred hudimi oblikami čezmejnih goljufij na področju DDV bi morale države članice, ki sodelujejo v Evropskem javnem tožilstvu, tja sporočiti, med drugim tudi prek uradnikov za zvezo Eurofisca, informacije o najhujših oblikah kaznivih dejanj na področju DDV iz člena 2(2) Direktive (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹.
- (17) Države članice bi morale Evropskemu uradu za boj proti goljufijam sporočiti tudi informacije o kaznivih dejanjih zoper skupni sistem davka na dodano vrednost, če menijo, da je to primerno. To bi Evropskemu uradu za boj proti goljufijam omogočilo izpolnjevati njegove naloge izvajanja upravnih preiskav goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, in zagotavljati pomoč državam članicam pri usklajevanju njihovega delovanja za zaščito finančnih interesov Unije pred goljufijami.
- (18) Komisija ima lahko dostop do informacij, sporočenih ali zbranih v skladu z Uredbo (EU) št. 904/2010, samo, kolikor je to potrebno za skrb, vzdrževanje in razvoj elektronskih sistemov, ki jih gosti Komisija in ki jih uporabljajo države članice za namene te uredbe.
- (19) Za namene te uredbe je primerno upoštevati omejitve nekaterih pravic in obveznosti, določenih v Uredbi (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹², da bi se zaščitili interesi iz člena 23(1)(e) navedene uredbe. Zaradi možnega izpada prihodkov za države članice in bistvenega pomena zagotavljanja informacij so te omejitve nujne in sorazmerne za učinkovit boj proti goljufijam.
- (20) Direktiva 2006/112/ES bo določila pravila za transakcije, ki se morajo uporabljati le, če so vključeni certificirani davčni zavezanci, ter nova pravila o stopnjah in za mala podjetja. Zato je treba uporabo ukrepov te uredbe, ki se nanašajo na status certificiranega davčnega zavezanca, in v zvezi z informacijami, ki jih je treba zagotoviti davčnim zavezancem o stopnjah in posebnih pravilih za mala podjetja, odložiti do takrat, ko se bodo uporabljala ta pravila. Ker bo za izvajanje določb o avtomatičnem dostopu do informacij, ki jih pregledujejo carinski organi, in do podatkov iz registrov vozil, potreben nov tehnološki razvoj, je treba njihovo uporabo odložiti, da bodo lahko države članice in Komisija dosegle ta razvoj.

¹⁰ Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L 44, 20.2.2008, str. 23).

¹¹ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

¹² Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(21) Ker ciljev te uredbe, in sicer izboljšanje instrumentov sodelovanja med državami članicami in boj proti čezmejnim goljufijam na področju DDV, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se jih zato lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(22) ~~(7)~~ Uredbo (EU) št. 904/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 904/2010

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

(1) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 3 se črta;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Zahtevek iz odstavka 1 lahko vsebuje obrazložen zahtevek za točno določeno uradno preiskavo. Zaprošeni organ opravi uradno preiskavo v sodelovanju z organom prosilcem. Uporabijo se lahko orodja in postopki iz členov od 28 do 30 te uredbe. Če zaprošeni organ zavzame stališče, da uradna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organa prosilca o razlogih za tako stališče.

Ne glede na prvi pododstavek se lahko preiskava zneskov, ki jih izkaže davčni zavezanec s sedežem v državi članici zaprošenega organa ter so obdavčljivi v državi članici organa prosilca, zavrne le:

(a) na podlagi razlogov iz člena 54(1), ki jih oceni zaprošeni organ v skladu z izjavo o najboljših praksah v zvezi z medsebojnim vplivom tega odstavka in člena 54(1), ki se sprejme v skladu s postopkom iz člena 58(2);

(b) na podlagi razlogov iz člena 54(2), (3) in (4);

(c) iz razloga, da je zaprošeni organ organu prosilcu že predložil informacije o istem davčnem zavezancu, ki so bile pridobljene v uradni preiskavi, izvedeni pred manj kot dvema letoma.

Če zaprošeni organ zavrne uradno preiskavo iz drugega pododstavka iz razlogov, navedenih v točkah (a) ali (b), organu prosilcu kljub temu predloži datume in zneske vseh zadevnih dobav, ki jih je davčni zavezanec opravil v zadnjih dveh letih v državi članici organa prosilca.

Če pristojni organi najmanj dveh držav članic menijo, da je potrebna uradna preiskava, zaprošeni organ ne zavrne izvedbe te preiskave. Države članice zagotovijo, da je med temi organi prosilci in zaprošenim organom vzpostavljena ureditev, na podlagi katere uradniki, ki jih pooblastijo organi prosilci, sodelujejo v uradni preiskavi, ki se izvaja na ozemlju zaprošenega organa zaradi zbiranja informacij iz drugega pododstavka. Tako uradno preiskavo izvajajo skupaj uradniki organa prosilca in zaprošenega organa. Uradniki organa prosilca izvršujejo enaka pooblastila v zvezi s pregledom, kot so tista, prenesena na uradnike

zaprošenega organa. Uradniki organa prosilca imajo dostop do istih prostorov in dokumentov kot uradniki zaprošenega organa samo za namen uradne preiskave, ki se izvaja.“;

- (2) v členu 13 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Informacije se posredujejo s standardnimi obrazci ali na drugačen način, ki se zadevnim pristojnim organom zdi primeren. Komisija sprejme standardne obrazce z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

- (4) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

1. Vsaka država članica hrani v elektronskem sistemu naslednje informacije:

(a) — informacije, ki jih zbira v skladu s poglavjem 6 naslova XI Direktive 2006/112/ES;

(b) — podatke o identiteti, dejavnosti, pravni obliki in naslovu oseb, ki so jim bile izdane identifikacijske številke za DDV, pridobljene v skladu s členom 213 Direktive 2006/112/ES, ter datum izdaje številke;

(c) — podatke o identifikacijskih številkah za DDV, ki jih je izdala in so postale neveljavne, ter datume, ko so te številke postale neveljavne;

(d) — informacije, ki jih zbira v skladu s členi 360, 361, 364 in 365 Direktive 2006/112/ES, od 1. januarja 2015 pa tudi informacije iz členov 369e, 369f in 369g navedene direktive;

(e) — informacije o statusu certificiranega davčnega zavezanca v skladu s členom 13a Direktive 2006/112/ES ter datum, ko je bil ta status dodeljen, zavrnil in odvzet.

2. Tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi informacij iz točk (b), (c), (d) in (e) odstavka 1 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 58(2).“;

- (3) člen 17 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se doda naslednja točka (e):

„(e) informacije o statusu certificiranega davčnega zavezanca v skladu s členom 13a Direktive 2006/112/ES ter datum, ko je bil ta status dodeljen, zavrnil in odvzet.“;

- (b) v odstavku 1 se doda naslednja točka (f):

„(f) informacije, ki jih zbira v skladu s točkama (a) in (b) člena 143(2) Direktive 2006/112/ES, ter državo porekla, namembno državo, tarifno oznako, valuto, celotni znesek, menjalni tečaj, cene posameznih izdelkov in neto maso.“;

- (c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi informacij iz točk od (b) do (e) odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

- (d) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi informacij iz točk od (b) do (f) odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(e) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Komisija z izvedbenimi akti določi točne kategorije informacij iz točke (f) odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(4) člen 21 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Vsaka država članica odobri svojim uradnikom, ki preverjajo zahteve, opredeljene v členu 143(2) Direktive 2006/112/ES, dostop do informacij iz točk (b) in (c) člena (17)(1) te uredbe, za katere druge države članice odobrijo avtomatični dostop.“;

(b) v odstavku 2 se točka (e) spremeni:

(i) točki (i) in (ii) se nadomestita z naslednjim:

„(i) dostop je povezan s preiskavo domnevne goljufije oziroma je namenjen odkrivanju ali identifikaciji storilcev goljufij;

(ii) dostop poteka prek uradnika za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki ima osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, ki omogočajo dostop do teh informacij.“;

(ii) točka (iii) se črta;

(c) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Glede informacij iz člena 17(1)(f) so dostopne vsaj naslednje podrobnosti:

(a) identifikacijske številke za DDV, ki jih je izdala država članica prejemnica informacij;

(b) identifikacijske številke za DDV uvoznika ali njegovega davčnega zastopnika, ki dobavlja blago osebam, ki imajo identifikacijsko številko za DDV iz točke (a);

(c) država porekla, namembna država, tarifna oznaka, valuta, celotni znesek, menjalni tečaj, cene posameznih izdelkov in neto masa uvoženega blaga, čemur sledi dobava blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi vsaka oseba iz točke (b) vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV iz točke (a);

(d) država porekla, namembna država, tarifna oznaka, valuta, celotni znesek, menjalni tečaj, cene posameznih izdelkov in neto masa uvoženega blaga, čemur sledi dobava blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi vsaka oseba iz točke (b) vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV v drugi državi članici, pod naslednjimi pogoji:

(i) dostop je povezan s preiskavo domnevne goljufije oziroma je namenjen odkrivanju ali identifikaciji storilcev goljufij;

(ii) dostop poteka prek uradnika za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki ima osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, ki omogočajo dostop do teh informacij.

Vrednosti iz točk (c) in (d) so izražene v valuti države članice, ki posreduje informacije, in se nanašajo na vsak posamezni predložen upravni dokument.“;

(d) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Komisija z izvedbenimi akti določi praktične postopke glede pogojev, opredeljenih v točki (e) odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(e) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija z izvedbenimi akti določi praktične postopke glede pogojev, opredeljenih v točki (e) odstavka 2 in v točki (d) odstavka 2a tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(5) vstavi se naslednji člen 21a:

„Člen 21a

1. Vsaka država članica odobri pristojnemu organu katere koli druge države članice avtomatičen dostop do naslednjih informacij v zvezi z nacionalnimi registracijami vozil:

(a) podatkov o vozilih;

(b) podatkov o lastnikih in imetnikih vozila, v imenu katerih je vozilo registrirano, kot je opredeljeno v zakonu države članice registracije.

2. Dostop do informacij iz odstavka 1 se odobri pod naslednjimi pogoji:

(i) dostop je povezan s preiskavo domnevne goljufije oziroma je namenjen odkrivanju ali identifikaciji storilcev goljufij;

(ii) dostop poteka prek uradnika za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki ima osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, ki omogočajo dostop do teh informacij.

3. Komisija z izvedbenimi akti določi točne kategorije informacij in tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi informacij iz odstavka 1 tega člena ter praktične postopke glede pogojev, opredeljenih v odstavku 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(6) v členu 24 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice so odgovorne za potreben razvoj svojih sistemov, če je to potrebno za izmenjavo teh informacij z uporabo omrežja CCN/CSI ali drugega podobnega omrežja, ki se uporablja za enak namen.“;

(7) naslov poglavja VII se nadomesti z naslednjim:

„PRISOTNOST V UPRAVNIH URADIH TER MED URADNIMI PREISKAVAMI IN SKUPNIMI REVIZIJAMI“;

(8) člen 28 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi slednji, lahko uradniki, ki jih pooblasti organ prosilec, zaradi zbiranja in izmenjave informacij iz člena 1 sodelujejo v uradnih preiskavah, ki se izvajajo na ozemlju zaprošene države članice. Take uradne preiskave izvajajo skupaj uradniki organa prosilca in zaprošenega organa. Uradniki organa prosilca izvajajo enaka pooblastila v zvezi s pregledom, kot so tista, prenesena na uradnike zaprošenega organa. Uradniki organa prosilca imajo dostop do istih prostorov in dokumentov kot uradniki zaprošenega organa samo za namen uradne preiskave, ki se izvaja. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi slednji, lahko oba organa pripravita skupno revizijsko poročilo.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Uradniki organa prosilca, ki so prisotni v drugi državi članici v skladu z odstavki 1, 2 in 2a, morajo biti vedno sposobni predložiti pisno pooblastilo, v katerem je navedeno njihovo celotno ime in uradni položaj.“;

(9) ~~(2)~~ odstavek 1 člena v členu 31 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo, da osebe, ki sodelujejo pri dobavi blaga ali opravljanju storitev znotraj Skupnosti, ter davčni zavezanci, ki nimajo sedeža in ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, še zlasti tiste iz Priloge II k Direktivi 2006/112/ES, lahko dobijo za namene teh transakcij elektronsko potrditev veljavnosti identifikacijske številke za DDV katere koli določene osebe ter ustrezno ime in naslov. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo tudi, da je mogoče elektronsko preveriti, ali je katera koli določena oseba certificirani davčni zavezanec v skladu s členom 13a Direktive 2006/112/ES, kadar je ta davčni status pomemben za namene navedenega člena. Te informacije ustrezajo podatkom iz člena 17 te uredbe.“;

(10) v členu 32 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, na svojem spletnem mestu objavi podrobnosti o določbah, ki jih odobri vsaka država članica, ki prenaša poglavje 2 naslova VIII, člen 167a, poglavje 3 naslova XI in poglavje 1 naslova XII Direktive 2006/112/ES.“;

(11) člen 33 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Da bi spodbudili in olajšali večstransko sodelovanje v boju proti goljufijam na področju DDV, se s tem poglavjem vzpostavi mreža za hitro izmenjavo, obdelavo in analiziranje ciljnih informacij med državami članicami ter za koordiniranje morebitnih nadaljnjih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: Eurofisc).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) izvajajo in usklajujejo hitro večstransko izmenjavo ter skupno obdelavo in analiziranje ciljnih informacij na tematskih področjih,

kjer deluje Eurofisc (v nadaljnjem besedilu: delovna področja Eurofisca);

(c) usklajujejo delo uradnikov za zvezo Eurofisca iz člena 36(1) sodelujočih držav članic pri ukrepanju na podlagi prejetih opozoril in obveščevalnih podatkov.“;

(ii) doda se naslednja točka (d):

„(d) usklajujejo uradne preiskave sodelujočih držav članic v zvezi z osumljenci za goljufije in storilci goljufij, ki jih identificirajo uradniki za zvezo Eurofisca iz člena 36(1).“;

(12) v členu 34 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice, ki so se odločile sodelovati na delovnem področju Eurofisca, dejavno sodelujejo v večstranski izmenjavi ter skupni obdelavi in analiziranju ciljnih informacij med sodelujočimi državami članicami ter pri koordiniranju morebitnih nadaljnjih ukrepov.“;

(13) člen 35 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 35

Komisija nudi Eurofiscu tehnično in logistično podporo. Komisija nima dostopa do informacij iz člena 1, ki se izmenjujejo prek Eurofisca, razen v okoliščinah, določenih v členu 55(2).“;

(14) člen 36 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Uradniki za zvezo držav članic izmed uradnikov za zvezo Eurofisca za omejeno obdobje imenujejo predsednika Eurofisca.

Uradniki za zvezo držav članic:

(a) se dogovorijo o vzpostavitvi in ukinitvi delovnih področij Eurofisca;

(b) proučijo morebitna vprašanja, ki se nanašajo na operativno delovanje Eurofisca;

(c) vsaj enkrat na leto ocenijo uspešnost in učinkovitost izvajanja dejavnosti Eurofisca;

(d) potrdijo letno poročilo iz člena 37.

Predsednik Eurofisca zagotavlja pravilno delovanje Eurofisca.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Uradniki za zvezo držav članic, ki sodelujejo na katerem koli delovnem področju Eurofisca (v nadaljnjem besedilu: sodelujoči uradniki za zvezo Eurofisca), izmed sodelujočih uradnikov za zvezo Eurofisca za omejeno obdobje imenujejo koordinatorja za delovna področja Eurofisca.

Koordinatorji za delovna področja Eurofisca:

(a) pregledujejo informacije, ki jih prejmejo od sodelujočih uradnikov za zvezo Eurofisca, kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju, in dajejo vse informacije na voljo drugim sodelujočim

uradnikom za zvezo Eurofisca; te informacije se izmenjujejo z elektronskimi sredstvi;

(b) zagotavljajo, da so informacije, ki jih prejmejo od sodelujočih uradnikov za zvezo Eurofisca, obdelane in analizirane skupaj z ustreznimi ciljnim informacijami, sporočenimi ali zbranimi v skladu s to uredbo, kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju, in rezultat dajo na voljo vsem sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca;

(c) dajejo povratne informacije vsem sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca;

(d) predložijo letno poročilo o dejavnostih na delovnem področju uradnikom za zvezo držav članic.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki 3, 4 in 5:

„3. Koordinatorji delovnih področij Eurofisca lahko na lastno pobudo ali na zahtevo posredujejo nekatere pregledane in obdelane informacije Europolu in Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (v nadaljnjem besedilu: OLAF), kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju.

4. Koordinatorji delovnih področij Eurofisca dajejo informacije, ki jih prejmejo od Europa in urada OLAF, na voljo drugim sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca; te informacije se izmenjujejo z elektronskimi sredstvi.

5. Koordinatorji delovnih področij Eurofisca prav tako zagotavljajo, da so informacije, ki jih prejmejo od Europa in urada OLAF, obdelane in analizirane skupaj z ustreznimi ciljnim informacijami, sporočenimi ali zbranimi v skladu s to uredbo, kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju, in rezultate dajo na voljo sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca.“;

(15) člen 37 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 37

Predsednik Eurofisca predloži letno poročilo o dejavnostih na vseh delovnih področjih Odboru iz člena 58(1).

Komisija z izvedbenimi akti sprejme praktične postopke in postopkovno ureditev v zvezi z Eurofiscem. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(16) v odstavku 1 člena 48 se dodajo naslednji pododstavki:

„Če država članica sedeža ugotovi, da ima davčni zavezanec, ki vloži zahtevek za vračilo DDV v skladu s členom 5 Direktive 2008/9/ES, nesporne obveznosti v zvezi z DDV v tej državi članici sedeža, lahko o teh obveznostih obvesti državo članico vračila, da država članica vračila zaprosi za soglasje davčnega zavezanca k nakazilu vračila DDV neposredno državi članici sedeža, da se poravnajo neporavnane obveznosti v zvezi z DDV. Če davčni zavezanec soglaša s tem nakazilom, država članica vračila v imenu davčnega zavezanca znesek, ki je potreben za poravnavo neporavnanih obveznosti v zvezi z DDV, nakaže državi članici sedeža. Država članica sedeža v 15 dneh po prejemu nakazila s

strani države članice vračila davčnega zavezanca obvesti, ali je z nakazanim zneskom svoje obveznosti v zvezi z DDV poravnal v celoti ali le delno.

Če država članica sedeža ugotovi, da ima davčni zavezanec, ki vloži zahtevek za vračilo DDV v skladu s členom 5 Direktive 2008/9/ES, sporne obveznosti v zvezi z DDV v tej državi članici sedeža, lahko o teh obveznostih obvesti državo članico vračila, da država članica vračila zaprosi za soglasje davčnega zavezanca k nakazilu vračila DDV neposredno državi članici sedeža, da se vračilo zadrži kot varnostni ukrep. Če davčni zavezanec soglaša s tem nakazilom in zadržanjem, država članica vračila v imenu davčnega zavezanca znesek, ki je potreben za zavarovanje plačila spornih obveznosti v zvezi z DDV, nakaže državi članici sedeža. Država članica sedeža v 15 dneh po prejemu nakazila s strani države članice vračila davčnega zavezanca obvesti o nakazilu in zadržanju nakazanega zneska. Nakazilo zneska državi članici sedeža je dovoljeno le, če ima država članica sedeža vzpostavljen učinkovit sodni nadzor, ki sodiščem omogoča, da na zahtevo davčnega zavezanca in v vseh fazah postopkaodobrijo sprostitev zneska, ki se zadrži, ali njegovega dela.“;

- (17) naslov poglavja XIII se nadomesti z naslednjim:

„RAZMERJA DO KOMISIJE TER DRUGIH INSTITUCIJ, ORGANOV,
URADOV IN AGENCIJ UNIJE“;

- (18) v členu 49 se doda naslednji odstavek 2a:

„2a. Države članice, ki sodelujejo v Evropskem javnem tožilstvu, v skladu s členom 24 Uredbe Sveta (EU) 2017/1939(*) tja sporočijo vse razpoložljive informacije o hudih kaznivih dejanjih zoper skupni sistem DDV iz člena 2(2) Direktive (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta(**).“

Države članice lahko sporočijo Evropskemu uradu za boj proti goljufijam vse razpoložljive informacije o kaznivih dejanjih zoper skupni sistem DDV, da lahko urad v skladu s svojim mandatom prouči ustrezne ukrepe.“;

(*) Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

- (19) člen 55 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti organ Komisije za varnostno akreditacijo, imajo lahko dostop do teh informacij samo, kolikor je to potrebno za skrb, vzdrževanje in razvoj elektronskih sistemov, ki jih gosti Komisija in ki jih uporabljajo države članice za izvajanje te uredbe.“;

- (b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Vsako shranjevanje, obdelavo ali izmenjavo informacij iz te uredbe urejajo določbe Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta(*). Vendar pa države članice za namene pravilne uporabe te uredbe omejijo obseg obveznosti in pravic, opredeljenih v členih od 12 do 22 ter 5 in 34 Uredbe (EU) 2016/679, na obseg, ki je potreben zaradi zaščite

interesov iz člena 23(1)(e) navedene uredbe. Obdelava in shranjevanje informacij iz te uredbe se izvajata samo za namene iz člena 1(1) te uredbe, roki hrambe teh informacij pa se omejijo, kolikor je potrebno za doseganje teh namenov.“;

(*) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(20) v členu 58 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar koli se navaja ta odstavek, se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).“;

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(21) Priloga I se črta.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

~~Uporablja se od 1. januarja 2019.~~

Točki (a) in (c) točke (3) člena 1 in točka (9) člena 1 se uporabljajo od 1. januarja 2019.

Točke (b), (d) in (e) točke (3) člena 1, točke (a), (c) in (e) točke (4) člena 1 ter točka (5) člena 1 se uporabljajo od 1. januarja 2020.

Točka (10) člena 1 se uporablja od 1. julija 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik